

MARK DE CLIVE-LOWE

🏠 1974 📍 Nowa Zelandia

Wybitny producent, remikser i multiinstrumentalista, do którego przylgnęła łąka „Herbiego Hancocka nowego milenium”. Ma na koncie niezliczoną ilość doskonałych nagrań, płyt, miksów, produkcji i remiksów dla dziesiątek doskonałych twórców współczesnych czarnych brzmień z pogranicza elektroniki, soulu, nu jazzu i broken beatu.

Mark de Clive-Lowe to w połowie Nowozelandczyk i w połowie Japończyk, który swe życie związał jednak z zachodnim Londynem, a konkretnie tamtejszą sceną muzyczną. Już jako czterolatek rozpoczął pobieranie nauki gry na pianinie, a z czasem zgłębił też tajniki obsługi samplera, gramofonów, co w połączeniu z fascynacją czarnymi brzmieniami oraz muzyką elektroniczną zaowocowało wykształceniem rewelacyjnego stylu produkcji. W muzyce Marka de Clive-Lowe’a możemy usłyszeć elementy soulu, funku, jazzu, hip-hopu, oparte zarówno o brzmienia żywych instrumentów, jak i perfekcyjne wykorzystanie zdobyczonej techniki.

Producentowi zdarza się tworzyć nagrania zarówno w wyniku wielogodzinnych sesji w studiach nagrańowych z udziałem muzyków sesyjnych, jak też po prostu tworząc bity na przenośnym komputerze, używając jako podstawy dziesiątek próbek muzycznych zapisanych w postaci krótkich sampli.

Swoją pierwszą w pełni solową i przeznaczoną do międzynarodowej dystrybucji krążek de Clive-Lowe wydał w 2000 r. Materiał *Six Degrees* był kapitalną porcją w większości instrumentalnych kompozycji, które nie sposób było przypisać jednoznacznie do jakiegokolwiek nurtu muzycznego. Dla fanów muzyki broken beat, która wówczas zaczęła zdobywać sobie ogromną popularność, de Clive-Lowe stał się żywym symbolem, ale podobne zdanie mają o nim również fani nu jazzu, elektroniki i soulu. Sam artysta i wielu krytyków muzycznych określa jego muzykę jako soul XXI w. – otwarty na wpływy innych gatunków, świeży, ale niezmiennie czerpiący z klasyki gatunku.

Najbardziej znaczącymi dokonaniem muzyka są wydany nakładem ABB w 2005 r. album *Tide’s Arising* oraz płyta *The Politik* projektu The Politik, w skład którego wchodzi oprócz producenta doskonała wokalistka Bemبé Segué.

MARK DE CLIVE-LOWE

Ulubione współczesne kawałki imprezowe/ taneczne

1. 4hero – Hold It Down
2. Afronaught – Transcend Me
3. Nuyorican Soul – It's Alright I Feel It
4. DKD – Future Rage
5. Alison David – Dreams (Afronaught remix)
6. Shaun Escoffery – Days Like This
7. Blacktonez – Pleasure Ride
8. Roy Davis Jr feat. Peven Everett – Gabrielle
9. Tye Tribbet & G.A. – Mighty Long Way
10. Omar – It's So

Ulubione współczesne kawałki klimatyczne/ sypialniane

1. D'Angelo – Me & Those Dreamin Eyes of Mine (J Dilla remix)
2. Spacek – Eve
3. Prince – Muse 2 the Pharoah
4. D'Angelo – Untitled (How Does It Feel)
5. Dwele – A.N.G.E.L.
6. Bahamadia – One-4-Teen
7. Erykah Badu – Cleva
8. Muhsinah – Construction
9. Jill Scott – A Long Walk
10. Lauryn Hill – Nothing Even Matters

Osiadły w Londynie muzyk ma też na koncie dziesiątki remiksów, które podbiły serca publiczności i znalazły się na wielu prestiżowych składankach. Artystami, którzy korzystali z jego producenckich umiejętności, są m.in.: David Borsu, ➔ Jaguar

Wright, ➔ Jody Watley, ➔ Lady Alma, Shirley Bassey, ➔ Platinum Pied Pipers i Shirley Horn. Do oddzielnej kategorii należy zapisać udziały Marka de Clive-Lowe'a w nagraniach innych twórców w roli klawiszowca. W ten sposób zaprezentował swój talent chociażby u ➔ DJ-a Spinny, Róisín Murphy, ➔ Bugz in the Attic i Ernesto. Jeszcze inną kwestią jest projekt Breakthrough, w nagraniach którego de Clive-Lowe od początku brał udział jako aranżer i muzyk odpowiadający za brzmienie instrumentów klawiszowych.

Artysta gościł w Polsce w kwietniu 2008 r., kiedy dał wspólnie z zaprzyjaźnionymi instrumentalistami wspaniały show, będący akomponiamentem do włoskiego filmu „Niezwykłe przygody...” w ramach Warszawskiego Festiwalu Filmów Niemych. Później wystąpił również na bezpłatnej imprezie w Płocku, a także pierwszej edycji szczecińskiego festiwalu BOOGIE BRAIN.

Andrzej Cała

Dyskografia:

First Thoughts, 1997, Tap

Vision, 1997, Tap

Six Degrees, 2000, Universal Jazz

Melodious Beats Vol. 1, 2003, Antipodean

Tide's Arising, 2005, ABB Soul

Face, 2006, Columbia Japan

Island of Nuvonesia, razem z: DJ Manuel Bundy, MC Imon Star,

jako Nuvonesia, 2000, Kog Transmissions

The Politik, razem z: Bombé Segué, jako The Politik,

2007, Antipodean

➔ www.markdeclivelowe.net

KEYSHIA COLE

👤 15.10.1981 📍 Oakland (Kalifornia, USA)

Obdarzona doskonałym, silnym głosem i nieprzeciętną urodą wokalistka z Kalifornii, która od najmłodszych lat była blisko związana z muzyką, a na poważną scenę wkroczyła w XXI w., zyskując z miejsca ogromną sympatię i szacunek fanów oraz mediów.

Keyshia Michelle Cole pochodzi z wielorasowej rodziny – jej ojciec jest Afroamerykaninem, a matka w połowie Włoszką. Artystka w wieku zaledwie czterech lat musiała przenieść się do rodziny zastępczej, ponieważ jej biologiczna matka uzależniła się od narkotyków i nie była w stanie wychować dziecka. Miłością do muzyki zaraził ją przyrodni brat Sean

Cole, znany jako raper o pseudonimie Neff-U. Sean był bliskim kolegą Tupaka Shakura, z którym nagrał nawet kilka kawałków.

Jako zaledwie dwunastolatka Keyshia zaczęła udzielać się gościnnie na płytach innych artystów, a jej pierwszym przewodnikiem w świecie wielkiego biznesu był sam MC Hammer. Później artystka pojawiła się m.in. na albumach D'wayne'a Wigginsa z ➔ **Tony! Toni! Toné!**, a także rapera Messy Merva.

W 2001 r. Cole, zrozpaczona po tym, jak przyłapała swojego partnera na zdradzie, z zaledwie dwoma tysiącami dolarów i wypożyczonym samochodem, zdecydowała się na przeprowadzkę do Los Angeles, wierząc, że właśnie tam wielka kariera stanie przed nią otworem. Zaczęła śpiewać w klubach nocnych i udzielać się na przeglądach talentów i różnych castingach. Podczas jednego z nich zwrócił na nią uwagę Ron Fair – prezydent labelu INTERSCOPE. Zaprosił on Cole na przesłuchanie do prezesa wytwórni GEFEN, INTERSCOPE i A&M – Jimmy'ego Iovine'a, który wyraził zgodę na podpisanie z młodą artystką umowy wydawniczej. Miało to miejsce w grudniu 2002 r., dlatego też od początku kolejnego roku Keyshia rozpoczęła pracę nad debiutanckim krążkiem. Blisko dwa lata trwało dopieszczanie brzmienia płyty „The Way It Is”. Premierę wydawnictwa poprzedziło wydanie singli „Never” z Eve (nagranie znalazło się też na ścieżce dźwiękowej filmu Kevina Sullivana: „Barbershop 2: Z powrotem w interesie”), wyprodukowanego przez ➔ **Kanye Westa**, „I Changed My Mind” i „(I Just Want It) To Be Over”, które zostały bardzo dobrze przyjęte przez fanów i media. Nie dziwiły zatem bardzo pozytywne recenzje płyty *The Way It Is*, która do sklepów trafiła 21 czerwca 2005 r. i zadebiutowała na 6. miejscu BILLBOARDU ze sprzedażą rzędu 89 tys. sztuk w pierwszym tygodniu. Debiutancki materiał Keyshi był doskonałą wypadkową r&b, neo-soulu i komercyjnego hip-hopu. Zadbali o to uznani producenci, m.in. Kanye West, ➔ **PoLow da Don**, ➔ **Sean Garrett** i ➔ **John Legend**. Zachwyceni dojrzałością tekstów i silnym wokalem artystki dziennikarze zaczęli ją porównywać do ➔ **Mary J. Blige**, a o dużej sympatii odbiorców świadczyła chociażby ogólna sprzedaż krążka, który znalazł blisko półtora miliona nabywców.

Na fali sukcesów po debiutanckim krążku Cole zaczęła pojawiać się często gościnnie w nagraniach innych artystów, ale dostała też do prowadzenia własne reality show „Keyshia Cole: The Way It Is”

